

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év május hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A testi sértés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 19.B.111/2008/26. számú ítéletét ***megváltoztatja, a fegyházbüntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra enyhíti.***

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 6.750,- (hatezer-hétszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság a 2009. június 08. napján kelt 19.B.111/2008/26. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg és ezért őt mint többszörös visszaesőt 4 év 6 hónap fegyházra és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható és rendelkezett a járulékos kérdések, így a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.257/2009/3. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt - az elsőfokú bíróság ítéletének

helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a jogszabályhely megjelölését pontosítani kell, mert a jelenleg hatályos törvény szerint a jelen cselekmény minősítésének a jogszabályi megjelölése a Btk. 170.§ (6) bekezdésére módosult és fel kell még tüntetni a Btk. 16.§-át is, mert a cselekmény kísérlet.

A vádlott a 2010. május 09. napján kelt beadványában bizonyítási indítványt terjesztett elő. Ebben a sértett személyiségét illetően tanú1., tanú2. és tanú3. fogvatartottak tanúkenti meghallgatását, valamint magára és a sértetre vonatkozó új bv vélemény beszerzését indítványozta. Mivel a kórház által kiállított látlelettel és véleménnyel ellentétesnek ítélte meg a kirendelt orvos-szakértői véleményt, új igazságügyi orvos-szakértői vélemény beszerzését is indítványozta.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést a vádlottól kapott tájékoztatás alapján felmentés végett is fenntartotta. Azzal érvelve, hogy a sértett agresszív természetű és ez esetben is a sértett volt az agresszív, ő támadt rá a vádlottra, aki kicsavarta a sértett kezéből a kést és ekkor szúrta meg. A vádlott a saját testi épsége védelmében lépett fel, jogos védelmi helyzetben volt. A vádlott védekezését erősítette tanú4. vallomása is, aki - bár ellentmondásos előadásokat tett -, mindvégig akként nyilatkozott, hogy volt valami a sértett kezében is, ezért elsődlegesen jogos védelem címén a vádlott felmentését indítványozta. Másodlagosan a büntetés enyhítésért kérte arra hivatkozással, hogy a vádlott beismerő vallomást tett, a cselekmény kísérleti szakban maradt, a sértett sérülései 8 napon belül gyógyulóak. A súlyosító körülmények köréből a bódult állapotban elkövetést - mivel ennek megállapítása szakértői kérdés - mellőzni indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában arra hivatkozott, hogy ilyen ügye még nem volt, a bv-ben rendesen dolgozik, fegyelmi eljárás sem indult ellene. Egyebekben csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A bejelentett fellebbezések enyhítést célzó részükben az alábbiak szerint alaposak.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta. Kellő részletességgel és alaposággal folytatta le a bizonyítási eljárást. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta.

Törvényesen utasította el a vádlott által a sértett személyiségére vonatkozóan előterjesztett, tanú1. és tanú2. tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt, mivel az ügy elbírálása szempontjából a sértett általános személyi tulajdonságai, személyisége nem bír jelentőséggel. Ezért a vádlott által a fenti tanúkra vonatkozó, tanú3.-mal kiegészített, ugyancsak a sértett személyiségét illető bizonyítási indítványnak az ítéletábra sem adott helyt.

A nyomozás során beszerzett igazságügyi orvos-szakértői vélemény és kiegészítő orvos-szakértői vélemény, valamint a bíróság által kirendelt igazságügyi orvos-szakértői vélemény nem tartalmaz ellentmondásos megállapításokat. Két egybehangzó, egymást kiegészítő szakértői vélemény esetén pedig - a Be. 111.§ (5) bekezdése alapján - eljárásjogilag kizárt új szakértő kirendelése.

Az elsőfokú bíróság egyébiránt a rendelkezésére álló bizonyítékokat egymással összevetette, elemezte és mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Eljárása eredményeként az elsőfokú bíróság a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapította meg, melyet csak a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozatára tekintettel a személyi részt illetően volt szükséges kiegészíteni azzal, hogy a vádlott élettársi kapcsolata megszűnt, az e kapcsolatából származó kiskorú gyermeket a vádlott édesanyja neveli, tartásához a vádlott rabkeresményéből esetenként 5.000-10.000,- forinttal járul hozzá.

E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított, megalapozott tényállás a Be. 352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének. Részletesen ismertette a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot és azokat elemezte, egymással összevetette. Indokát adta annak is, hogy a bizonyítékok közül melyeket, mely körben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely körben és miért nem tartott valónak.

Vádlott, a sértett és tanú4. zárvatárs tanú többször módosított vallomásával szemben az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a rendelkezésre álló objektív bizonyítékok kinek és melyik nyilatkozatát támasztják alá, illetve cáfolják és így kinek, mely vallomására, annak mely részére alapítható a tényállás.

E körben az elsőfokú bíróság törvényesen értékelte tanú5. nyilatkozatát, a helyszíni szemle jegyzőkönyvét, a fényképfelvételeket és az igazságügyi orvos-szakértő írásbeli, valamint a szakértőnek a tárgyaláson tett és kiegészített szakértői véleményét.

A vádlott írásbeli beadványában az elsőfokú eljárás során előterjesztett védekezését ismételte meg, amelyet az elsőfokú bíróság részletesen cáfolt. E körben - az objektív bizonyítékok közül - kiemelendő, hogy az igazságügyi orvos-szakértői vélemények a sértetti előadást erősítették.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság vádlotti védekezést cáfoló elemző, mérlegelő tevékenységével egyetértett, bizonyítottnak látta a vádlott által a tényállásban leírt módon elkövetett bűncselekményt. Így a jogos védelmi helyzet megállapítása szóba sem kerülhetett.

A megalapozottan megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem.

A vádlott szándékát és az eset körülményeit vizsgálva helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott esetében az ölési szándék kizárható. Ugyanakkor a sértett testtájék, az élet kioltására is alkalmas eszköz használata, a kifejtett, középest meg nem haladó erő, és a „megcsinállak” kifejezés alapján egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott tudatában a szándékolt testi sértésen túl az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetősége is felmerült és abba belenyugodva cselekedett.

Ami a jogszabályhely megjelölésére és a Btk. 16.§ szerinti kísérlet feltüntetésére vonatkozó főügyészi indítványt illeti, az ítélőtábla törvényesnek ítélte nemcsak a vádlott cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletekénti minősítését, hanem a Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés I. fordulatának feltüntetését is arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályokra, a Btk. 2.§-ára.

A 61/2008. BK. vélemény értelmében pedig nem kell feltüntetni a Btk. Általános Részének azokat a rendelkezéseit, amelyeket a szöveges minősítés tartalmaz, azaz a folytatólágosságot, az elkövetői vagy elkövetési alakzatokat meghatározó törvényhelyeket (Btk. 12.§ (2) bekezdés, 16.§, 19.§). Ezért az ítélőtábla a jogszabályhelyeket nem pontosította és nem tüntette fel a Btk. 16.§-át sem.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében az alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel. E körülmények azonban kiegészítésre és pontosításra szorulnak.

Az enyhítő körülmények közül az 1 kiskorú gyermekes állapot azzal vált értékelhetővé, hogy a vádlott az édesanyja által nevelt gyermek tartásához hozzájárul.

Ugyanakkor további enyhítőként értékelte a másodfokú bíróság, hogy a vádlott a cselekményt eshetőleges szándékkal valósította meg.

Bár a gyógyszer tartalmazó sütemény bódító hatására az abból evők valamennyien hivatkoztak, az a tényállásban megállapításra nem került, hogy ez az állapot bármilyen szerepet játszott volna az események során, és a vádlott bódult állapotban követte volna el a cselekményt. Ezért e körülményt a súlyosító körülmények köréből mellőzni kellett.

Nem vitásan a vádlott eddig 8 esetben, ezen belül 5 alkalommal erőszakos bűncselekmények miatt volt elítélve, jelen eljárás tárgyát képező cselekményét is büntetése végrehajtása alatt követte el.

Figyelemmel azonban a bűnösségi körülmények megváltoztatására, elsődlegesen arra, hogy a sértett ténylegesen 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett és a vádlottnak a megbüntetését nem kérte, az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, az nem áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával, a bűnösség fokával és a bűnösségi körülményekkel. Túlzott mértékben veszi figyelembe a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességét. Ezért a vádlottra kiszabott fegyházbüntetés tartamát 3 év 6 hónapra enyhítette.

A mellékbüntetés alkalmazása, annak mértéke, a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, a vádlott kizárása a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből, valamint az egyéb, járulékos kérdéseket illető döntések törvényesek.

Ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott védelmének ellátásával a másodfokú eljárásban bűnügyi költség merült fel. Ennek összegét az ítélőtábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és arra tekintettel, hogy a bejelentett fellebbezések részben eredményre vezettek a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felmerült költséget az állam viseli.

Budapest, a 2010. év május hó 12. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

. Magócsi István sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 19.B.111/2008/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.217/2009/6. számú ítéletében írt változtatással 2010. év május hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2010. év május hó 12. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bíróági ügyintéző